

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter nærværende Lovforslag vender man — i Stedet for at fortsætte den under Krigen gennemførte begrænsede Regulering af Dagpengesatserne — tilbage til den i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, fastsatte Regulering af Dagpengesatserne. Samtidig foreslaas den ved Lovanordning Nr. 125 af 20. Marts 1945 indførte Huslejhjælp bevaret for saa vidt angaar Forsørgere, hvorhos Børnetillæg foreslaas opretholdt med forhøjede Beløb.

Som Baggrund for Forslagets Bestemmelser skal nedenfor gives en Oversigt over Udviklingen under Krigen indenfor denne Gren af Socialforsikringen.

Ved Arbejdsløshedsloven af 14. April 1937 § 15, Stk. 3, 2. Punktum, blev Maksimumsbeløbene for de af Arbejdsløshedskasserne ydede Dagpenge fastsat til 4 Kr. for Forsørgere og 3 Kr. for Ikke-Forsørgere, dog for Ikke-Forsørgere med mindst 8 Aars Medlemstid til 3 Kr. 50 Øre. Understøttelsen maatte dog aldrig overstige $\frac{2}{3}$ af den gennemsnitlige daglige Arbejdsindtægt i Faget.

Ifølge samme Paragrafs Stk. 3, 3. Punktum skulde $\frac{1}{3}$ af disse Maksimumsbeløb pr. 1. April hvert Aar reguleres paa Grundlag af det af Det statistiske Departement efter Varepriserne i den nærmest forudgaaende Januar Maaned beregnede Tal for Udgifterne til Fødevarer, Klæder, Fodtøj, Vask, Brændsel og Belysning efter det Normalregnskab, der benyttes til Beregning af det Udgiftstal, efter hvilket Tjenestemændenes Reguleringstillæg fastsættes, saaledes at nævnte Trediedel forhøjes med 20 pCt. for hver 10 pCt., de nævnte samlede Udgifter overstiger 1 800 Kr. De 20 pCt. er senere ændret til 25 pCt., og Bestemmelsen er herefter enslydende med Bestemmelsen i den nugældende Arbejdsløshedslov.

Pr. 1. April 1939 blev Dagpengesatserne fastsat til 4 Kr. 30 Øre for Forsørgere og 3 Kr. 20 Øre og 3 Kr. 80 Øre for Ikke-Forsørgere med henholdsvis under og over 8 Aars Medlemstid.

Da der i Løbet af Sommeren og Efteraaret 1939 indtraadte en betydelig Prisstigning, og da der var Mulighed for, at der vilde indtræde yderligere Prisstigninger, saaledes at de pr. 1. April 1939 regulerede Satser ikke kunde anses for tilstrækkelige, blev det ved Lov Nr. 425 af 16. December 1939 om Pristalsregulering pr. 1. December 1939 af Dagpengenes Maksimumsbeløb i de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser og om

ekstraordinært Statstilskud til vanskeligt stillede Kasser fastsat, at Maksimumsbeløbene for Perioden fra 1. December 1939 til 31. Marts 1940 skulde reguleres paa Grundlag af det af Det statistiske Departement efter Varepriserne i Oktober 1939 beregnede Udgiftstal. Man ventede saaledes ikke i Overensstemmelse med den ovennævnte Bestemmelse i Arbejdsløshedsloven med at regulere Satser til 1. April 1940. Maksimumsbeløbene kom herefter for det nævnte Tidsrum til at udgøre 4 Kr. 60 Øre til Forsørgere og 3 Kr. 40 Øre og 4 Kr. for Ikke-Forsørgere med henholdsvis under og over 8 Aars Medlemstid.

Ved den pr. 1. April 1940 foretagne ordinære Regulering af Maksimumsbeløbet for Dagpengene i Overensstemmelse med Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, blev Maksimumsbeløbet herefter fastsat til 5 Kr. for Forsørgere og 3 Kr. 80 Øre og 4 Kr. 40 Øre for Ikke-Forsørgere med henholdsvis under og over 8 Aars Medlemstid.

Da der i Løbet af 1940 fandt en yderligere Prisstigning Sted, blev der ved Lov Nr. 496 af 23. September 1940 om Tillæg til Lov Nr. 276 af 30. Maj 1940 om det for Regulering af Arbejdsløn gældende Pristal givet en Forhøjelse af de Beløb, der ved sidstnævnte Lov var fastsat som Grænse for Dyrtidstillæg, dog saaledes at ingen Ugelønninger derved forhøjedes udover et Beløb paa 80 Kr.; der var endvidere ved Lov Nr. 538 af 25. Oktober 1940 tilvejebragt Hjemmel til at yde et midlertidigt Tillæg til Alders- og Invalidere rentenydere. Efter at der saaledes var ydet de lavere lønnede Arbejdere og Rentenyderne en vis Kompensation for Prisstigningen, ansaa Regeringen det ligeledes for paakrævet, at der blev ydet de arbejdsløshedsforsikrede nogen Kompensation for Prisstigningen, uden at man afventede Reguleringen pr. 1. April 1941. Der blev herefter ved Lov Nr. 658 af 17. December 1940 med Gyldighed for Tiden 1. Oktober 1940 — 31. Marts 1941 foretaget en Forhøjelse af Satserne til 5 Kr. 35 Øre for Forsørgere og til 4 Kr. 05 Øre og 4 Kr. 70 Øre for Ikke-Forsørgere henholdsvis med under og over 8 Aars Medlemstid. Da man fandt det rigtigst, at Kompensationen kom til at staa i Forhold til de paagældendes Forsørgerbyrder, blev der endvidere tilvejebragt Hjemmel til at yde et dagligt Tillæg til den vedtægtsmæssige Understøttelse af 30 Øre for hvert hjemme-